

Dosarul nr. 3ra-837/23
2-22074429-01-3ra-09082023

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – I. Barbacaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, D. Băbălău, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

15 mai 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Simanov Alexandr, reprezentat de avocatul Bolocan Ludmila,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Alexandr Simanov împotriva Biroului de Migrație și Azil privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil

împotriva deciziei din 15 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 26 mai 2022, Alexandr Simanov a înaintat acțiune în instanța de judecată împotriva Biroului Migrație și Azil, privind anularea deciziei nr. 1806/22/DAI din 12.05.2022 și obligarea acordării unei forme de protecție.

În motivarea acțiunii a indicat că, decizia nominalizată este neîntemeiată și pasibilă anulării din considerentele că, Alexandr Simanov, s-a născut la data de 22.12.1984, în Iakutsk și este cet. al Federației Ruse, de religie creștin-ortodox. Iar conform circumstanțelor de fapt relatate în cadrul interviului, acesta a declarat că a părăsit teritoriul Federației Ruse din motivul că i s-a invocat faptul că a renunțat la cetățenia Federației Ruse. A comunicat că are probleme cu pașaportul național, pe care anterior l-a pierdut. Motiv din care, s-a adresat cu o cerere la poliție, însă autoritățile Federației Ruse susțin că cele invocate în cerere se referă la renunțarea la cetățenia rusă, ci nu la pierderea pașaportului. În cadrul interviului, Alexandr Simanov a reiterat opinia sa negativă cu privire la regimul de guvernământ și a ideologiei promovate de președintele Vladimir Putin, precum și a modului în care conduce țara.

A relatat că, în Republica Daghestan, a primit în dar o casă de la prietenii săi, dar nu a putut să o înregistreze din lipsa documentelor necesare, drept rezultat a fost

nevoit să părăsească teritoriul Daghestanului și al Federației Ruse în mod ilegal, scopul fiind de a ajunge în Franța. Or, la data de 25.05.2022, în cadrul interviului realizat la Cabinetul Avocatului, Alexandr Simanov a comunicat că pașaportul național i-a fost ridicat de poliția din orașul Ekaterinburg în anul 2021, care au refuzat să-l restituie, astfel acesta a depus o cerere la poliție și a comunicat că a pierdut pașaportul, motiv pentru care a fost amenințat de un reprezentant FSB că-i va fi intentat un dosar penal pentru calomnie împotriva polițiștilor. În Federația Rusă drepturile cetățenilor sunt încălcate flagrant, din cauza etniei sale – iakut, este tratat discriminatoriu, în special cu acest comportament intimidant s-a confruntat în perioada când a fost încadrat în armata Federației Ruse. Daghestanul la momentul actual solicită separarea sa de Federația Rusă, iar regimul lui Vladimir Putin creează presiuni în regiune.

A invocat reclamantul că, pe teritoriul Republicii Moldova, a pătruns prin punctul de frontieră Ștefan-Vodă, ilegal, ulterior fiind reținut și plasat în custodie publică de autoritățile Republicii Moldova. În Republica Moldova a venit singur, neînsoțit de nimeni. Iar referitor la motivul plecării din țara de origine, solicitantul a susținut că Federația Rusă nu mai este astăzi un stat de drept, iar autoritățile nu sunt o garanție în apărarea intereselor cetățenilor, ci un instrument care acționează în interesele regimului dictatorial. Iar astfel, autoritățile sunt acei care pun în pericol viața și securitatea propriilor cetățeni a căror drepturi sunt lezate. Din aceste considerente nu are nici o speranță legitimă de a-și revendica drepturile în instanțele naționale de teama că va fi urmărit penal. Însă, conform deciziei șefului Direcției azil și integrare din 12.05.2022 s-a decis respingerea cererii lui Alexandr Simanov, cetățean al Federației Ruse, deoarece acesta nu întrunește condițiile necesare, dat fiind faptul că nu au fost identificate acte de persecuție în trecut, respectiv nu pot fi identificați nici agenți de persecuție fapt care duce la concluzia neimpunerii examinării elementului dat, astfel cererea ultimului nu îndeplinește condițiile necesare pentru recunoașterea statutului de refugiat prevăzute de art.17 al.(1) a Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Reclamantul a opinat că, în motivarea deciziei șefului Direcției Azil și Integrare au fost analizate elementele temerii bine-întemeiate și a credibilității de a fi persecutat, însă, nu s-a constatat că acesta ar fi fost persecutat, or acesta nu a individualizat nici o acțiune care să fi fost îndreptată împotriva sa, or că rămânerea sa în țara de origine ar fi devenit intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului. Direcția Azil și Integrare a analizat declarațiile lui Alexandr Simanov, însă a conchis că acestea nu pot fi considerate în abstract și trebuie analizate în contextul unor situații concrete. Or, solicitantul de azil a părăsit țara de origine în mod legal având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce denotă faptul că el nu se afla în vizorul autorităților din țara de origine și nu este urmărit de aceștia.

Astfel, la data de 16 martie 2022, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a decis să revoce imediat statutul Federației Ruse de membru al Consiliului Europei, întrucât Federația Rusă, la rândul său, a decis să părăsească Consiliul Europei la 15 martie 2022, privând cetățenii ruși de protecția consacrată în Convenția europeană a

drepturilor omului și refuzându-le accesul la căi de atac în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

Direcția Azil și Integrare nu a analizat cererea solicitantului de azil conform circumstanțelor descrise în interviu, de fapt analiza făcută, se referă la un aspect de ordin general fără a fi raportat la situația individuală a lui Alexandr Simanov, care a invocat discriminarea pe criteriu de etnie - iakut, încălcarea dreptului la un recurs efectiv. Irelevanța depunerii căror va cererii sau contestații împotriva acțiunilor autorităților statului Federația Rusă. Mai mult, șeful Direcției Azil și Integrare nu a făcut nicio referire în decizia nr. 1806/22/DAI din 12.05.2022 la respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului de către autoritățile naționale din Federația Rusă, or Alexandr Simanov a menționat că autoritățile - poliția i-a luat neîntemeiat pașaportul național și au refuzat să-l restituie creând impedimente în realizarea drepturilor sale, motiv pentru care acesta a fost constrâns să părăsească Federația Rusă nefiind în posesia unui act de identificare.

Totodată, notează reclamantul că, decizia Direcției azil și integrare din 12.05.2022 nr. 1806/22 urmează a fi anulată din motivele că, Convenția ONU din 1951 reprezintă un ansamblu de norme umanitare cu adevărat universale care oferă persoanelor anumite garanții în temeiul cărora drepturile și libertățile lor fundamentale vor fi protejate. Iar articolul 1A se referă la dreptul la protecție din cauza temerii bine întemeiate de persecuție pusă în legătură cu cinci motive. Printre acestea, categoria „membri ai unui anumit grup social” a fost alăturată condițiilor privind rasa, religia, naționalitate și opinii politice. Cele cinci cerințe sunt doar enunțate, fără a fi definite, în Convenția ONU din 1951. Or, conform reglementărilor internaționale, statutul de refugiat poate fi acordat acelor persoane care, având temeri întemeiate de a fi persecutate pe motiv de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social, nu pot sau nu doresc protecția țării ale căror cetățeni sau rezidenți sânt. Refugiatul este o persoană care este lipsită de protecția statului din care provine și, ca urmare este nevoit să caute această protecție în altă parte.

A comunicat reclamantul că, în cadrul interviului de azil, a relatat că este de etnie iakut. Iar din cauza apartenenței la această etnie este discriminat. Criteriul apartenenței la o anumită etnie fiind esențial, deoarece îi îngreșează realizarea mai multor drepturi, fiind identificat ca un act de persecuție. Or, reieșind din informația care vine din surse credibile despre situația în Federația Rusă, în sprijinul acestei teze relatează că, Guvernul impune unele restricții asupra libertății de circulație și sedere. Adulții trebuie să aibă pașapoarte interne în timpul călătoriei și pentru a obține multe servicii guvernamentale. Unele autorități regionale impun reguli de înregistrare care limitează dreptul cetățenilor de a-și alege locul de reședință, vizând de obicei membrii minorităților etnice și migrații din Caucaz și Asia Centrală. Majoritatea rușilor sunt liberi să călătorească în străinătate, dar peste patru milioane de angajați legați de serviciile militare și de securitate au fost interzis să călătorească în străinătate în conformitate cu regulile emise în 2014. Imigranții și minoritățile etnice - în special cei care par a fi din Caucaz sau Asia Centrală - se confruntă cu discriminare și hărțuire guvernamentală și socială. Modificările constituționale stabilesc primatul limbii ruse în cadrul statului, favorizând implicit etnicii ruși.

A mai indicat reclamantul că, conform art. 42 din Legea nr. 270 privind azilul, în conformitate cu rolul activ al autorităților de stat, acestea au obligația la soluționarea cererilor de azil să investigheze din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cererii și să verifice informația parvenită în cadrul interviului cu solicitantul și dacă cele invocate de către reclamant corespund adevărului, în caz contrar, în lipsa unor probe din partea autorităților de stat, informația se consideră ca fiind credibilă. Iar conform art. 43 alin. (1) privind cerințele de examinare a cererii de azil, prevede că, la examinarea cererii se vor lua în considerare informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația din țara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situației lui personale. Însă, nici o sursă citată nu se referă la măsurile de persecuție indicate de solicitant în interviu, așa cum este indicat în art. 43 alin. (1).

Drept urmare în decizia contestată se concluzionează faptul că solicitantul de azil nu a stabilit, într-o măsură rezonabilă, că rămânerea în țara de origine, ar putea duce la acte de persecuție îndreptate împotriva sa. Însă, cu toate acestea, decizia nu face analiza amplă a apartenenței lui Alexandr Simanov la etnia iakută, or, în decizie se concluzionează că acte de persecuție nu au fost identificate, fiind dată o analiză generalizată.

A menționat reclamantul că, în cauză, sunt întrunite cerințe legale, adică Alexandr Simanov, se află în afara țării de origine, este prezentă și noțiunea de temere bine întemeiată de a fi persecutat, de a fi înrolat forțat să lupte în războiul din Ucraina, iar autoritățile statului nu-i oferă protecția necesară, iar astfel persistă riscul de fi supus persecuției la întoarcerea în țara de origine, mai curând există certitudinea că va fi persecutat, ceea ce îi pune în pericol nu doar integritatea corporală, ci și viața. Or, refugiatul este acea persoană care datorită condițiilor din țara să nu mai dorește să rămână să locuiască în ea, însuși faptul că Alexandr Simanov, a fost determinat de autoritățile Federației Ruse să o părăsească, motiv că drepturile și libertățile cetățenilor nu erau protejate și nici nu garantau siguranța unei vieți liniștite, circumstanță care până în prezent persistă. Iar în momentul în care statul nu-și îndeplinește obligația de a asigura protecția cetățeanului sau rezidentului său care este nevoit să-și părăsească țara, responsabilitatea primară a protecției refugiatului revine statelor de primire potrivit Convenției ONU din 1951 privind statutul refugiaților sau instrumentelor juridice regionale la care sunt parte.

Consideră că, urma să-i fie admisă cererea cu privire la acordarea azilului în Republica Moldova, deoarece în susținerea solicitării sale acesta a prezentat suficiente elemente subiective - legate de retrăirile sufletești, însoțite de teamă, înjosire, intimidare pe criterii de etnie, și apartenență la un anumit grup social, temeri pe deplin întemeiate de a deveni o victimă a persecuției. De aceea, în argumentarea existenței unei temeri pe deplin întemeiate, în primul rând, urmează a fi analizată aprecierea dată de solicitantul de azil, dar nu a informațiilor referitoare la circumstanțele care persistă la moment în țara de origine. Or, aprecierea elementului subiectiv este strâns legată de caracteristica persoanei, deoarece reacția unor persoane aflate în situații similare pot fi diferite în funcție de puterniciile convingeri politice, religioase.

Reclamantul a mai relatat că nu deține un pașaport național, apartenență etnică și că a fost constrâns de autorități FSB să părăsească țara, este un indicator al existenței temeiurilor de acordare a protecției internaționale. Iar astfel, situația precară în care se află refugiații și protecția care li se acordă nu pot fi înțelese fără a se recurge la standardele conținute în reglementările privind drepturile omului, dreptul internațional umanitar. Aceasta, deoarece refugiații sunt categoria de persoane prin care se fac vizibile încălcările drepturilor omului.

Prin hotărârea din 21 iulie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

La data de 04 august 2022, avocatul Ludmila Bolocan acționând în interesele lui Alexandr Simanov, a declarat apel nemotivat, iar ulterior în data de 11 octombrie 2022, apel motivat împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 21 iulie 2022, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 15 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Alexandr Simanov împotriva hotărârii din 21 iulie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond întemeiat a stabilit că, solicitantul de azil, Alexandr Simanov nu a individualizat nici o acțiune care ar fi îndreptată asupra sa, ce ar prezenta un pericol pentru viața personală. Motiv din care, autoritatea pârâtă nu a putut să emită o decizie favorabilă reclamantului. Or, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul, exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze acțiunea înaintată în judecată pe prevederile exprese ale legii.

Astfel, instanța de fond just a conchis că, solicitantul de azil, Alexandr Simanov, nu a fost constrâns să părăsească Federația Rusă, în mod forțat, întrucât, solicitantul de azil a părăsit țara de origine în mod legal având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce confirmă faptul că nu se afla în vizorul autorităților din țara de origine și nu este urmărit de către aceștia. Iar astfel, se atestă că, țara de origine al solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viață cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că, solicitantul de statut de refugiat - Alexandr Simanov, nu a întâmpinat nici un obstacol din partea autorităților de stat, mai mult decât atât, nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, ce ar pune în pericol viața sau integritatea acestuia, iar declarațiile pe care le-a oferit la depunerea cererii de acordare a formei de protecție, nu denotă temeri bine întemeiate de persecuție sau de a fi supus la un risc serios

Prin urmare, analizând circumstanțele de fapt ale speței, instanța de apel a concluzionat asupra temeiniciei soluției fondului de respingere ca neîntemeiate a acțiunii înaintate de Alexandr Simanov, așa cum, argumentele expuse în acțiunea depusă au un caracter declarativ, fiind combătute prin înscrisurile cauzei și normele legale aplicabile speței. Iar prin urmare în acest context, toate circumstanțele luate în cumul, confirmă temeinicia și legalitatea deciziei Direcției azil și integrare al

Biroului de Migrațiune și Azil nr. 1806/22/DAI din 12.05.2022, privind respingerea cererii de azil a lui Alexandr Simanov pe teritoriul R. Moldova.

La 21 martie 2023 Simanov Alexandr, reprezentat de avocatul Bolocan Ludmila, a depus recurs nemotivat, iar la data de 26 iulie 2023 a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare s-au limitat la o analiză de ansamblu a circumstanțelor pricinii care a condus la formarea convingerii că lipsește riscul existenței unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției de tortură sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante solicitantului în țara sa de origine, amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict internațional sau intern în privința lui Simanov Alexandr.

A relatat recurentul că autoritatea competentă la examinarea cererii de azil, nu a analizat criteriul de apartenență a solicitantului de azil la un anumit grup ”naționalitatea -iakut”, nu au fost verificată informația relatată de solicitant, precum că a fost persecutat de poliția din Federația Rusă, nu a fost analizată situația lui Simanov Alexandr în raport cu evenimentele care au loc în prezent în Federația Rusă, dar și a exodului în masă a bărbaților apti de a fi înrolați pe front. Mobilizarea injustă a cetățenilor din Federația Rusă pentru a lupta în Ucraina, preponderent apartenență la minoritățile naționale. Riscul eminent, că la întoarcerea în țară Simanov Alexandr va fi încarcerat sau trimis la război, ori supus tratamentului inuman și degradant

Consideră că instanțele inferioare nu au ținut cont de situația critică în care se afla solicitantul de azil pînă la părăsirea țării de origine și nu a analizat circumstanțele, prin prisma art. 48 al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, după ce ultimul a părăsit țara.

A menționat că, orice persoană ale cărei drepturi au fost încălcate în vreun fel de o autoritate publică are dreptul de a obține recunoașterea acestor drepturi. Drepturile omului se caracterizează prin universalitatea lor, dat fiind că acestea sunt aplicabile în egală măsură tuturor ființelor umane, indiferent de locul de aflare, gen, rasă sau orice altă caracteristică distinctă. Nu sunt permise derogări de la normele privind drepturile omului, cu excepția unor circumstanțe speciale, strict definite. Drepturile omului sunt indivizibile, deoarece acestea sunt interdependente, iar încălcarea unui drept ar afecta pe celelalte. Și aceste prevederi constituționale reflectă obligațiile internaționale ale Republicii Moldova cu privire la un proces echitabil. Astfel, instanța de apel a emis o decizie ilegală și neîntemeiată, bazată pe interpretarea eronată a probelor din dosar.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul depus de Simanov Alexandr, reprezentat de avocatul Bolocan Ludmila, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 15 martie 2023. Astfel, la data de 21 martie 2023 recurentul a depus cerere de recurs nemotivată.

Alineatul (2) al art. 245 din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), prevedea că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 24 iulie 2023 (f.d. 89).

La data de 26 iulie 2023, Simanov Alexandr, reprezentat de avocatul Bolocan Ludmila, a depus recursul motivat împotriva deciziei din 15 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 92).

Astfel, recursul depus de Simanov Alexandr, reprezentat de avocatul Bolocan Ludmila, împotriva deciziei din 26 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Simanov Alexandr, reprezentat de avocatul Bolocan Ludmila, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei și cererea de apel, care au fost analizate de către prima instanță și Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate corespunzător.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu

echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Simanov Alexandr, reprezentat de avocatul Bolocan Ludmila.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Simanov Alexandr, reprezentat de avocatul Bolocan Ludmila, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc